

won hiscycze tonhamy Weczor, jako te Durje sanknene bjechu, kswojim Wuczomnikam pschischol bje.

Teho Semizrenja a Zandzela nastrozachu so czi Wojazy tak jara, so kajz morwi lejzo wostachu. Tak rucyje pak, hacz sašo ksebi pschindzechu, bjezachu woni na jene dobo wot Rowa, a jedyn sfoczi tam, ton drubi sem. Pschetož ton Zandzel nebje tehodla tudy, so bychu so nadnim swešelili, ale so bychu so jeho nastrozeli, a so jeho bojesli. To bjechu drusy Ludžo, kotrymž won k Troschtej a k Wešelozzi pschischol bje.

Tu Kwilu, jako czi wojarszy Botroczy so rosbjezachu, hotowachu so Marja Wladena, Marja Jakubowa, a Salome, a sanimi Pjeter a Jan, a zychu k Rowu poladacz. Duž trechichu wone tam jeneho Zandzela, kiz jich roswuczi a troschtuje, a praji: So tudy Krystus wjazy neje, ale so je horjestanyl, a w Galilejskej k Woladanju, a pschitaje jim, so jeno dyrbja kwatajo hiež, a to jeho Wuczomnikam boršy pschipowedacz. A jako so njett te Zone wroczechu, laj, da setka ton Knes Wadlenu we Shtalezi jeneho Sarodnika. A kajz swjaty Jan pische, sjewi so won tejj Pjeterj. Psched Weczorom pak pschindze won ktymaj dwjemaj Wuczomnikomaj, kiz do Emmaus dzjeschtaj, a sjewi so jimaj, jako ton Kljeb lamasche, aby jimaj prijott kladzesche. Jako pak so wonaj kytije do Jerusalem wroczišchtaj, a hiscycze tym drubim powedaschtaj, schtož so jimaj podalo bje, a kak staj teho Knesa widzilaj, a so czi Wuczomnizy jara dziwachu, a hiscycze nemožachu schizy wjericz, laj, da stupi Jesus psches sanknene Durje a stejesche sam bredža bes nimi: po 20. St. sw. Jana.

Tak wele je so Zutrowniczku stym Sjewenjom nascheho lubeho Knesa Krystuša podato, kajz so stych Ewangelistow wopofaje. A je tehodla treba, so bychmy to derje wedžili; dofelz to jedyn Artifel nascheje Wje-

ry je, so je Krystus horjestanyl wot Morwyh.

Njett pak dosz neje, so my tu Historiju wjemmy, my tejj dyrbimy nawuknycz, kcz o mu to služu a kak my to samo wuziwacz možemy. Wot teho zemy my njett tejj njeschto prajicz. Hacz so runje zyle Ejetu wot teho prjeduje, da to tola nihto wupjedowacz ani dowuknycz nebudze, tajka bohata a tajka nedogruntowana Wuczba je to.

Jeli so my pak to Horjestaczje nascheho Knesa Krystuša prawje wopschijecz zemy, da mamy my sebi dwoje Snamjo psched Boczi stajicz. To prjene je to srudne, hubene, žalofne a krawwne Snamjo, wot kotrehož czichi Pjatt slyscheli smy, so Krystus Sredža bes Mordarami wišy, a swulkimi Boloszjami wumre. Steho Snamenja dyrbimy wuknycz, kajz dotal prajene je, a wjeszje steho sposnacž, so je so to schitko naschich Njehow dla stalo, menujzy, so je so won tych samych dla, jako ton prawy a wjeczny Mjeschnik k Woporej dal, a se swowej Smerczu saplaczil. Pschetož tu dyrbi kojzdy Szlowek wedzicz, so jeho Njechi Krystuša tak sranite, a hubenje pschihotowale su, a so jeho Szerpenje niczo drube neje, hacz jeno moje a twoje Njechi. Tak husto, hacz my tehodla natožame srudne Snamjo spomnimy, a na nje poladamy, nedyrbimy sebi hinaf pomyslicž, hacz jako bychmy tu nasche Njechi, a Boži šurowy Njew romadzje widžili, do kotrehož my snaschimi Njechami sapanuli smy, a kiz je tak wulki, so jon žane Stworenje snesz a tejj žane Sjednanje namafacz nemožesche, dyžli jeno sam ton Syn Boži se swojim hegen Woporom a Wumrecžom. Dy by pak to srudne Snamjo stajnje tajke sawostacz dyrbjalo, by wono jara šurowe, a tejj niz kneženju bylo. Tehodla runje kajz we naschej kšesizjanskej Wjeri czi dwje Schtuczzy blisko romadu stejitej: Krystus je czerpit